

Taloudenhoito vaikeina aikoina

”Anna Jumalalle uhriksi kiitos, täytä lupauksesi Korkeimmalle. Huuda minua avuksesi hädän päivänä! Minä pelastan sinut, ja sinä kunnioitat minua.” (Ps. 50:14, 15.)

Avaintekstit:

2. Aik. 20:1–22;
1. Aik. 21:1–14;
2. Piet. 3:3–12;
1. Joh. 2:15–17;
Ilm. 13:11–17.

Joskus vaikuttaa siltä, että maailmamme on luisumassa täyteen kaokseen: sotia, verenvuodatusta, rikollisuutta, moraalittomuutta, luonnonkatastrofeja, pandemioita, taloudellista epävarmuutta, poliittista korruptiota ja paljon muuta. Yksilöillä ja perheillä on voimakas tarve ajatella ensin omaa selviytymistään. Tämä kaikki on johtanut siihen, että turvallisuusasioita mietitään paljon näinä epävarmoina aikoina, mikä on tietenkin ymmärrettävää.

Elämän taakat vaativat meiltä paljon päivittäistä keskittymistä. Meidän pitää maksaa velkojamme, kasvattaa lapsiamme ja huolehtia omaisuudestamme. Kaikki tämä vie aikaamme ja ajatuksiamme. Ja tietysti tarvitsemme vaatteita, ruokaa ja suojaa. Jeesus käsitteli näitä perustarpeitamme vuorisaarnassaan todeten: ”Tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Teidän taivaallinen Isänne tietää kyllä, että te tarvitsette kaikkea tätä. Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskasta tahtoaan, niin teille annetaan kaikki tämäkin.” (Matt. 6:32, 33.)

Koettelevina aikoina – silloin kun meidän täytyy nojata Herraan enemmän kuin koskaan – voimme ottaa joitakin konkreettisia askeleita, jotka perustuvat raamatullisiin periaatteisiin ja joita meidän tulisi noudattaa.

18.3. Global Youth Day
18.–25.3. Nuorten ja lasten rukousviikko
Tämä tutkistelu on sapatiksi 18.3.2023

JUMALA ENSIM- MÄISELLE SIJALLE

Lue 2. Aik. 20:1-22. Mitä tärkeitä hengellisiä periaatteita voimme oppia tästä kertomuksesta, olivatpa vaikeutemme millaisia tahansa?

Josafatin hallintokauden loppupuolella Juudaan hyökättiin. Josafat oli rohkea ja urhoollinen mies. Vuosien ajan hän oli vahvistanut sotajoukkojaan ja linnoitettuja kaupunkejaan. Hän oli hyvin valmistautunut kohtaamaan melkein minkä tahansa vihollisen, mutta tässä kriisissä hän ei luottanut omaan voimaansa, vaan Jumalan voimaan. Hän etsi Herraa ja julisti paaston koko Juudeaan. Kaikki kokoontuivat yhteen temppelin esipihalle, kuten Salomo oli rukouksessaan sanonut heidän tekevän, jos he olisivat vaarassa. Kaikki Juudan miehet seisoivat Herran edessä vaimoineen ja lapsineen. He rukoilivat, että Jumala saattaisi vihollisen sekasortoon, jotta Herran nimi tulisi kirkastetuksi. Sitten kuningas rukoili: "Me emme pysty vastustamaan tuota mahtavaa sotajoukkoa, joka käy kimppuumme, emmekä tiedä, mitä meidän pitäisi tehdä. Siunnu me katsomme." (2. Aik. 20:12.)

Kun he olivat sitoutuneet Jumalaan tällä tavalla, Herran Henki tuli erään Jumalan miehen ylle, joka sanoi: "Älkää säikähtäkö älkääkö pelätkö tuota valtavaa sotajoukkoa, sillä tämä ei ole teidän sotanne vaan Jumalan. – – teidän ei pidä ryhtyä taisteluun. Jääkää vain paikoillenne ja katsekaa, mil-laisen avun Herra teille antaa." (2. Aik. 20:15-17.)

Niinpä aikaisin seuraavana aamuna kuningas kutsui kansan kokoon, ja leeviläisistä koostuva kuoro oli heidän edessään laulamassa Jumalan ylistystä. Sitten kuningas kehotti kansaa: "Luottakaa Herraan, Jumalaanne, niin kukaan ei teitä voita. Luottakaa hänen profeettojensa sanaan, niin teidän käy hyvin." (2. Aik. 20:20.) Sitten kuoro alkoi laulaa ja heidän vihollisensa tuhosivat toinen toisensa niin, ettei yksikään jäänyt henkiin (2. Aik. 20:24). Juudan miehiltä meni kolme päivää pelkästään siihen, että he keräsivät sotasaalista. Neljäntenä päivänä he palasivat Jerusalemiin laulaen matkallaan.

Jumala, joka pelasti heidät, on sama Jumala, jota me rakastamme ja palvomme. Ja hänen voimansa on aivan yhtä suuri tänään kuin silloinkin. Meidät on haastettu luottamaan häneen ja hänen johdatukseensa.

Lue 2. Aik. 20:20. Mikä erityinen merkitys tällä jakeella pitäisi olla meille?

LUOTA JUMALAAN, ÄLÄ OMIIN RESURSSEI- HISI

Kuningas Daavidin olisi pitänyt tietää paremmin. Hänen olisi pitänyt oppia parhaan ystävänsä Jonatanin kokemuksesta, että kun olemme liittosuhteessa Jumalaan, sillä ei ole merkitystä, onko meillä miehiä vähän vai paljon; Jumala voi silti antaa voiton. 1. Sam. 14:1-23 löytyy kertomus Saulin pojasta Jonatanista ja hänen aseenkantajastaan, jotka kahdestaan voittivat filistealaisten etuvartion – Jumalan avulla tietenkin. Tästä ja lukuisista muista Jumalan kansan voittoisista kokemuksista huolimatta vaikeuksien yllättäessä Daavid antoi Paholaisen houkutellessa itsensä luottamaan omaan voimaansa ja neuvokkuuteensa.

Lue 1. Aik. 21:1-14. Miksi Daavid päätti laskea israelilaisten ja omien sotilaitensa määrän? Miksi sotajoukkojen päällikkö Joab neuvoi häntä olemaan tekemättä näin?

Huomaa, että sotilaiden laskeminen oli Paholaisen ajatus. Hän houkutteli Daavidin luottamaan tämän omaan voimaan sen sijaan, että olisi luottanut Jumalan huolenpitoon puolustajanaan. Joab, Israelin armeijan päällikkö, yritti taivutella Daavidia olemaan laskematta Israelia, koska hän oli nähnyt Jumalan työskentelevän Israelin hyväksi, mutta Daavid vaati, että laskemisessa edetään. Hänen tekonsa toi onnettomuuden kansan päälle.

Kukaan ei ole koskaan luottanut Jumalaan turhaan. Aina kun taistelet Herran puolesta, valmistaudu. Valmistaudu lisäksi hyvin! Brittiläisen hallitsijan, Oliver Cromwellin (1599–1658), on kerrottu sanoneen ennen taistelua armeijalleen: ”Pankaa luottamuksenne Jumalaan, poikani, ja pitäkää ruutinne kuivana!” Toisin sanoen tehkää kaikenne menestyäkseen, mutta ymmärtäkää, että viime kädessä vain Jumala voi antaa voiton.

Meilläkin voi olla kiusaus luottaa valtiojohdon voimaan tai pankkitileihimme, mutta jokaisessa Raamatussa mainitussa kriisissä, jossa ihmiset luottivat Jumalaan, Jumala kunnioitti heidän luottamustaan ja huolehti heistä.

Meidän tulisi käyttää nykyhetkemme päästäksemme sovintoon Jumalan kanssa, päästäksemme eroon velkaantumisesta ja ollaksemme anteliaita kaiken saamamme suhteen. Olemme ennenkin tarvinneet Herraa, ja nyt tarvitsemme häntä entistä enemmän.

AIKA YKSINKER- TAISTAA?

Mitä meidän tulisi tehdä vaikeina aikoina? Käperrymmekö kokoon ja pyrimme vain selviytymään hengissä? Ei, itse asiassa teemme juuri päinvastoin. Koska tiedämme, että maailmanloppu ja Kristuksen toinen tuleminen ovat lähellä, haluamme käyttää voimavaramme kertoaksemme muille evankeliumin hyvästä uutisesta ja siitä, mitä Jumala on valmistanut niille, jotka rakastavat häntä. Ymmärrämme, että jonakin päivänä hyvin pian kaikki tämän maan päällä oleva poltetaan.

Lue 2. Piet. 3:3-12. Mitä Pietari sanoo meille tässä tekstissä?

Jumalan sanasta ymmärrämme, ettei Jumala lähetä meille muuttoautoja, joilla voimme siirtää tavaramme taivaaseen. Kaikki omaisuutemme palaa viimeisessä suurpalossa, kun kaikki synnin ja pahuuden jäljet, Kristuksen käsissä olevia arpia lukuun ottamatta, poltetaan tuhkaksi ikuisiksi ajoiksi.

Mitä meidän pitäisi siis tehdä omaisuudellamme? "Nyt on aika veljemme vähentää omaisuuttaan sen sijaan, että lisäisivät sitä. Olemme pian muuttamassa parempaan, taivaalliseen maahan. Älkäämme siis olko tähän maailmaan kiinnittyneitä asujia, vaan pyrkikäämme saamaan omaisuutemme niin kompaktiin pakettiin kuin mahdollista." (CS 59.)

Tietenkin Ellen White kirjoitti yllä olevat sanat jo yli sata vuotta sitten! Sama periaate pätee kuitenkin edelleen: aika on aina lyhyt, sillä elämämme on aina lyhyt. Mitä ovat 60, 80 tai, jos on hyvät geenit ja terveelliset elämäntavat, edes 100 vuotta ikuisuuteen verrattuna? Elämäsi voi päättyä jo ennen kuin saat luettua tämän viikon tutkisteluosuudet loppuun, ja seuraava asia, jonka tiedät, on Jeesuksen toinen tuleminen.

Meidän tulee aina elää ikuisuus mielessämme. Toki meidän on tehtävä ahkerasti töitä voidaksemme elättää itseämme ja perheemme; ja jos meitä on siunattu vauraudella, ei ole väärin nauttia siitä nyt, kunhan emme tule ahneiksi, vaan olemme anteliaita apua tarvitsevia kohtaan. Silti meidän on aina muistettava, että kaikki se, mitä täällä keräämme, on väliaikaista ja katoavaista, ja jos emme ole tarkkoja, omaisuutemme saattaa turmella meitä hengellisesti.

Jos tietäisit, että Jeesus tulee kymmenen vuoden kuluessa, kuinka muuttaisit elämäsi? Entä jos hän tulisi viiden vuoden kuluessa? Tai kolmen?

ARVO- JÄRJESTYS

Jeesuksen vertaukset ja opetukset, raamatunhenkilöistä kertovat tarinat ja Ellen G. Whiten neuvot osoittavat kaikki, ettei Kristukseen voi sitoutua vain puolisydämisesti. Me joko olemme tai emme ole Herran puolella.

Kun eräs lainopettaja kysyi Jeesukselta, mikä oli käskyistä suurin, Jeesus vastasi: "Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydämestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi ja koko voimallasi." (Mark. 12:30.) Kun annamme kaikkemme Kristukselle, meille ei jää mitään toiselle isännälle annettavaksi. Näin asia on. Näin sen kuuluukin olla.

Lue Matt. 6:24. Miten olet omalla kohdallasi kokenut näiden sanojen totuudenmukaisuuden?

Huomaa, että Jeesus ei sanonut, että on vaikeaa palvella sekä Jumalaa että rahaa, tai että sinun pitäisi olla varovainen palvellessasi molempia. Sen sijaan, hän sanoi, ettei niin voinut tehdä. Piste. Tämän ajatuksen pitäisi saada meidät tuntemaan hieman pelkoa ja vavistusta (Fil. 2:12).

Lue 1. Joh. 2:15–17. Miten nämä kolme maailmallista viettelystä näkyvät meidän maailmassamme, ja miksi niiden aiheuttama vaara on joskus salakavalampi kuin tajuammekaan?

Ei ihme, että Paavali kirjoitti: "Ajatelkaa sitä mikä on ylhäällä, älkää sitä mikä on maan päällä." (Kol. 3:2.) Tietysti tämä on helpommin sanottu kuin tehty, sillä maailman asiat ovat aivan nenämme edessä joka päivä. Se, mikä on maailmassa, vetää meitä puoleensa; halu saada välitöntä tyydytystä on aina olemassa kuiskien korvaamme tai vetäen meitä hihas-ta, tai molempia. Eikö kaikkein uskollisinkin kristitty ole tuntenut jonkinlaista rakkautta siihen, "mikä maailmassa on"? Jopa me, jotka tiedämme, että eräänä päivänä tämä kaikki tuhoutuu, tunnemme maailman kutsun, eikö vain? Hyvä uutinen on kuitenkin se, että meidän ei tarvitse antaa sen vetää meitä pois Herran yhteydestä.

Lue 2. Piet. 3:10–14. Miten näiden Pietarin sanojen tulisi vaikuttaa siihen, kuinka elämme ja kuinka käytämme varojamme?

KUN EMME VOI OSTAA EMMEKÄ MYYDÄ

Raamattu maalaa tuskallisen kuvan siitä, millainen maailma on ennen Jeesuksen toista tulemistä (vrt. Dan. 12:1). Ilmes-tyiskirja puhuukin vaikeista ajoista ennen Kristuksen tuloa.

Lue Ilm. 13:11-17. Miten taloudelliset asiat liittyvät lopun ajan vainoihin?

Ei lupaa ostaa eikä myydä? Työmme on yhdestä näkökulmas-
ta sitä, että myymme aikaamme, taitojamme ja tavaraamme
niille, jotka haluavat ostaa niitä. Osto- ja myyntikielto tarkoi-
taa, ettemme pysty toimimaan osana yhteiskuntaa. Uskollis-
ten kokemaa paine tulee olemaan valtaisa. Mitä enemmän on
rahaa, sitä enemmän on menetettävää, varsinkin varallisuus-
tena, joten paine mukautua tulee olemaan sitäkin suurempi.

Miten voimme sitten valmistautua? Siten, että varmis-
tumme siitä, että Jumalan armosta emme nyt ole rahojemme
ja omaisuutemme orjia. Jos emme ole sidoksissa niihin nyt,
emme tule olemaan sidoksissa niihin silloinkaan, kun ollak-
semme uskollisia meidän pitää luopua niistä.

**Lue 5. Moos. 14:22, 23. Mitä Jumalan kansan oli määrä tehdä
voitollaan tai tuotoillaan joka vuosi? Miksi Jumala pyysi hei-
tän tekemään näin?**

Yksi syy sille, miksi Jumala asetti kymmenysjärjestelmän oli,
että ”te opitte olemaan koko elinaikanne kuuliaisia Herral-
le, Jumalallenne” (5. Moos. 14:23). Psalmista 31:20 näemme,
että Herran pelko tarkoittaa samaa kuin häneen turvautumi-
nen:

”Kuinka suuri onkaan sinun hyvytysi!

Se on ehtymätön aarre niille, jotka sinua pelkäävät.

Kaikkien nähden sinä annat apusi niille, jotka turvau-
tuvat sinuun.”

Tekstin rakenne osoittaa, että Herran pelko on häneen
turvautumista. Toisin sanoen luotamme siihen, että Jumala
asetti kymmenysjärjestelmän suojellakseen meitä itsekkyy-
deltä ja kannustaakseen meitä luottamaan häneen meidän
elättäjänämme. Vaikka uskollisuus kymmenyksissä ei takaa
sitä, että ihminen pysyy uskollisena Jumalalle loppuun saak-
ka, niin ne, jotka eivät palauta kymmenyksiä, asettavat itsen-
sä alttiiksi ongelmille.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Vaikka Raamattu ei varoita rikastumasta, siellä ei myöskään puhuta siitä, että rikkaus lisäisi kenenkään hengellistä sitoutumista. Itse asiassa on vaara, että siinä käy päinvastoin. "Rakkaus rahaan ja halu rikastua sitovat heidät [ihmiset] Paholaiseen." (TKL 42.)

Kristinuskon alkuajoista lähtien mikään seurakunta ei ole koskaan nauttinut niin suuresta vauraudesta ja lukuisista mukavuuksista kuin tämän päivän seurakunta monissa maailman maissa. Mutta millä hinnalla? Tällainen vauraus varmasti vaikuttaa hengellisyyteemme, eikä myönteisessä mielessä. Miten se voisikaan? Mistä lähtien vauraus ja aineellinen yltykyllisyys ovat edistäneet sellaisia kristillisiä hyveitä kuin itsensä kieltäminen ja uhrautuminen? Onko meidän helpompi olla rakastamatta tätä maailmaa ja sen mammonaa, kun meillä on kotona jääkaapeissa enemmän ruokaa kuin voimme syödä, omistamme auton tai kaksi, pääsemme vuotuisille ulkomaan lomille tai kun voimme shoppailla helposti netissä ja hankkia viimeistä huutoa olevat tietokoneet ja kännykät? Vaikka monilla seurakuntamme jäsenillä ei ole tällaisia ylläilyksiä, useilla kuitenkin on, ja ne voivat olla vaaraksi heille. Ja nyt emme puhu edes huomattavan rikkaista miljonääreistä. He ainakin tietävät olevansa rikkaita ja voivat halutessaan ottaa raamatullisista varoituksista vaarin. Puhumme keskiluokkaisista, jotka älypuhelimineen, tietokoneineen, ilmastointeineen ja katumaastureineen saattavat luulla, että koska he ovat "vain keskiluokkaa", heillä ei ole vaaraa siitä, että heidän menestyksensä veisi huomion heidän hengelliseltä elämältään. Tästä syystä kymmenykset voivat olla vahva hengellinen vastalääke vaurauden vaaroille, jopa niiden kohdalla, jotka eivät edes ole erityisen varakkaita.

Keskustelunaiheita:

1. Vaikka emme olisi maailman mittapuun mukaan rikkaita, miksi meidän on silti oltava tarkkoja asenteestamme rahaa ja rikkautta kohtaan?
2. Mitä sellaista voimme tehdä (kymmenysten palauttamisen lisäksi), mikä auttaa meitä varmistamaan, ettemme kiinny liikaa tämän maailman asioihin?
3. Mitä sinulle tapahtuisi huomenna, jos et yhtäkkiä enää voisi ostaa etkä myydä, koska sinut luetaan niiden joukkoon, "jotka noudattavat Jumalan käskyjä ja uskovat Jeesukseen" (Ilm. 14:12)? Kuinka hyvin uskosi kestäisi?